

Gänge-Rolfsstenen i Hattarvík

kom vägen att gå aldeles bredvid stenen. Normalt skulle den ha blivit gömd under jordmassor i vags-lanten, men istället byggde man en lodrat vägg av sten mot vägen samt även sidoväggar av sten. På så sätt har Rolfsstenen fått en markerad hedersplats.

Färingarna visar respekt och omtanke om sina sägner och myter.

Terasser och stigar

Det är lätt att gå på skrå här, hela fjällsidan ligger i terasser och fåren har trampat upp bekväma stigar.

Det är lustigt / stuttligt / att se att ett enda får kan ha så många färgskiftningar i sin pels och hur bra dessa nyanser harmonierar med gräs, jord och sten i omgivningen.

Fåren är nyfikna och kommer fram och luktar på kameran.

Kulturmönster

Uppå på fjällheden finns

kilometerlånga stenmurar, som omgärdar de olika agarnas hagar. De är mycket noggrant och väl byggda. Vilken tid det måste ha tagit! Var arbetet frivilligt eller hade man trälare?

Hemma hos Emma och Zacharias

Det är min sista kväll på Fugloy och jag är på besök hos Emma och Zacharias Zachariassen i Uttarstova. Har själv bett att få komma. Det har nämligen inte blivit så många bilder av hur människor bor och lever i familjen. Vad jag ska fotografera vet jag inte, tänker bida och se, kameran finns iallafall med.

Zacharias är bonde och gården Uttarstova är hans fadernegård.

Teolog, skeppare och skolpojkar

Emma och Zacharias har fyra söner. Den äldste, Jakup är student och laser teologi i Reykjavik.

Nummer två är trålskeppare hemma i Färöarna. Just medan vi sitter här vid koksbordet, pratar och dricker kaffe och ser ut över Fugloyarfjorden passerar en trälare förbi — kanske en sjömil bort!

— Därute går Kristian, säger Zacharias.

De båda yngsta, Elias 15 år och Rógvi 9 år bor hemma hos föräldrarna och går i folkskolan i Kirkja. Elias är inte hemma just i kväll, han har rest till Klaksvík.

Gamla saker / lutir

Vi börjar så småningom att tala om gamla tider och gamla saker. Jag undrar om det finns något samlat på Fugloy. Nej, något muséum finns inte här, men en del gamla redskap, husgeråd och liknande, finns väl på de flesta gårdar, får jag som besked.

Zacharias och Rógvi går upp på vinden. De vänder tillbaka med några föremål / lutir/. Bland annat vecklar Zacharias upp ett

Ett får med många färgnyanser

paket — det är kanske tio lager av oljat papper, sackväv, vanligt tyg och åter oljat papper. Till slut kommer det fram ett gammalt handtillverkat lås, som hans farfar gjort.

Här finns även ett meterlångt trästycke, som man lade över klippkanten för att skydda repen, då man firade ner fångstmännens, som skulle plocka ägg eller fånga fågel på klipphyllorna.

— Nu får du se saker som jag aldrig sett förr under alla år som Zacharias och jag varit tillsammans, säger Emma.

Muséum i köket

Efter ytterligare en timma har »muséet» vuxit till väldiga dimensioner. Hela köket är fullt av gamla radioapparater, fotogenlampor, lyktor, mjölkflaskor, seldon, hackor och spadar, ullkardor, mangelbrador och så naturligtvis massor av specialgrejor till fiske och sjöfart. Rógvi är entusiastisk och ställer upp till

fotografering med alla sorters prylar / lutir/.

Sist bar man in stora traver av gamla böcker, biblar och postillor, en del flera hundra år gamla. Så blir även kammeran inna för koket fylld.

Hattarvík

»by night«

Marianna och Árni kommer också inom dörren. Vi sitter alla och pratar. Stämningen är god / hýrurin er góður/.

Så säger vi godnatt och vandrar »hem». Gatlykt-

orna är tända och den lilla bygden har fått ett exotiskt skimmer över sig. Utenför Keldhuset träffar vi Petur Gilbert och hans fru Marianna. Vi språkar en stund. Så går vi in.

Här slutar min berättelse. Jag får önska alla på Fugloy och övriga färingar: En god fortsättning på det nya året 1990!

Arne Antonsson

Zacharias med ett trästycke, som skulle skydda fångstmännens rep

Rógvi med lampor och en lykta